

mindelig Kulturudvikling navnlig hos Smaafolk. Men der er en Del af de smaa i Samfundet, for hvem Lyset fra Kulturudviklingen er blevet stænget ude. Jeg tænker særlig paa vore Herregaardsarbejdere. Den Skildring, Johan Skjoldborg gav i „Gyldholm“, og som er anerkendt fra forskellige Sider, passer udmærket, der er intet usandt i den. Disse Folk afgive en betydelig Procentandel til Bøllerne og Voldsmændene her i København, og det gælder for øvrigt om mange baade faldne Kvinder og Mænd, at Bundfaldet kommer til København og de store Byer fra Landet.

Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) stemte for Prygl i Gaar, det ærede Medlem vil sikkert faa stærke Bebrejdelser af sin Valgkreds, naar han kommer tilbage, thi hans Valgkreds har i frisk Erindring de frygtelige Forhold, der bleve oplyste i Landsbyen Tryggelev, hvor Kristen Kullerup og Ruder Konge hørte hjemme. Det er oplyst, at der var 13 Familier, hvor man modtog Fattighjælp, hvor Forældrene tiggede og stjal, hvor Børnene maatte hente Brændevin til deres fulde Forældre, og hvor Kvinderne til Dels levede af Utugt. Det har Myndighederne set. Naar det ærede Medlem for Langeland nu kommer tilbage til sin Valgkreds, antager jeg, at hans Vælgere ville sige: Det er ikke Prygl, vi skulle have, det er Opdragelse, det er ikke Legemsstraf, det er Børnehjem og Asyl for de mange vanrøgtede Børn. Nu vil det ærede Medlem sige: Jeg er fuldstændig sikker i min Valgkreds, det er en Kreds, der holder af at støtte Ministeriet. Men jeg tror, at er der nogen i denne Sal, der er usikker, er det det ærede Medlem for Langeland, han er Redaktør af Statstidenden, ikke mindst fordi man ved, at han er paa Ministeriets Side.

Formanden: Det ærede Medlem kommer ind paa personlige Forhold, som ligger fjært fra den Sag, der er til Forhandling.

Sabroe: Det ærede Medlem for Langeland stemte i Gaar for Prygl, og han har derved, synes jeg, i nogen Grad betonet, at Spørgsmaalet i første Række fra Samfundslovgivningens Side ikke er Børnehjem, ikke Opdragelsesanstalter, men mere Straf. Jeg tror, at Vælgerne ville vide at tage Lære af en saadan Optræden. Langeland har været en radikal Kreds igennem mange Aar. Jeg vil minde om, at J. A. Hansen maatte i sin Tid bide i Græsset,

fordi han stemte for den reviderede Grundlov, man kasserede ham, og jeg tror, at de Prygl, som man ved 2den Behandling har vedtaget, ville falde de radikale Langelændere saaledes for Brystet, at de nok ville vide at kassere den Mand, der er der nu. Jeg tror, at der er adskillige Medlemmer, der ville have ondt ved at forklare deres Vælgere, at det er et forsvareligt Standpunkt, de have indtaget.

I Kredsen af de Folketingsmænd, der have stemt for Pryglene, er der nogle, der i en særlig Grad trænge sig frem i Forgrunden. Der er for det første Præsten og for det andet Afholdsmanden. Jeg siger til Ære for Afholdsbevægelsen her hjemme, at der er mange, som paa Møder have taget Standpunkt imod Pryglene, men der er en Del Afholdsmænd i denne Sal, der have taget Stilling for Pryglene. Jeg tror nu ikke, at det Princip, der ligger til Grund for § 2, er i Overensstemmelse med den Aand, hvori Afholdsbevægelsen ledes. Afholdsbevægelsen har i høj Grad Æren for at have formindsket Bølleuvasenet og Voldsomhederne her i Samfundet. Fagforeningsbevægelsen, den politiske Bevægelse, Oplysningsbevægelsen og Afholdsbevægelsen have tilsammen udrettet meget mere i Løbet af de sidste 25 Aar end samtlige vore Dommere. Alle have de ført Skolens Arbejde videre ud i Livet og have bidraget til at gøre det danske Folk til et dygtigere, et mere modent, et mere moralsk Folk end mangt et andet europæisk Folk. Der er talt om, at der var en Stigning i Kriminaliteten og navnlig med Hensyn til voldelige Overfald. Ja, voldelige Overfald og Bølleoverfald omtales hyppigere nu end før, de komme mere til Offentlighedens Kundskab end tidligere. Men enhver af de ældre iblandt os vil erindre, hvorledes Tilstanden var for Aartier siden. Bølleuvasenet er ikke noget særegent for vor Tid. Læser man f. Eks. de Livserindringer, der ere skrevne af Rahbek, Oehlenschläger, P. A. Heiberg og i det hele de Mænd, der have haft et Navn paa den Tid, vil man se, at der var Masser af Overfald paa Københavns Gader. I Aarene 1816—17 og der omkring maatte Borgerne have en Tjener til at følge sig hjem for ikke at risikere Overfald paa Københavns Gader, og man taler ogsaa om de mange Huler og Snadsker, der var. Bølleuvasenet eksisterede den Gang som nu, det har eksisteret alle Dage, og det har været meget værre. Jeg ser, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) synes at tvivle derom, men det ærede Med-